Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central), judecător Gheorghe Mîțu
Dosarul nr. 2ai-353/23
2-20015743-02-2ai-10112023

D E C I Z I E

23 ianuarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Clim Eugeniu
Judecătorii Iorgov Steliana
Cojocaru Olga

examinând cererea de apel declarată de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către ********** privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului insolvabil SRL ”Tersis-Comp”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023, prin care cererea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 20 martie 2023 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către ********** privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 837 949, 08 lei.

În motivarea cererii s-a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul central) din 15 iunie 2021 a fost intentat procesul de insolvabilitate cu iniţierea procedurii simplificate a falimentului în privinţa debitorului ”Tersis-Comp” SRL, c/f *****, cu sediul în mun. Chişinău, str. Universităţii *****, la cererea introductivă depusă de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat, fiind desemnată în calitate de lichidator al debitorului administratorul autorizat Selevestru Irina.

A subliniat că, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 837 949,08 lei (inclusiv 286 572,28 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 551 376,80 lei - creanţă chirografară de rangul VI), calculate în baza dărilor de seamă prezentate de însuşi contribuabilul și a deciziilor asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 117/1089 din 10.09.2020, nr. 811/2/8 din 19.08.2016 şi nr. 2635/1/4 din 24.07.2013 care n-au fost onorate de către debitor.

A relatat că, având în vedere că debitorul ”Tersis-Comp” SRL nu dispune de careva bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanţelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc

mijloacele financiare, Serviciul Fiscal de Stat a considerat că unica modalitate de stingere a creanţelor fiscale este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, 248 din Legea insolvabilităţii.

A notat că, la caz, potrivit Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, funcţia de director al întreprinderii ”Tersis-Comp” SRL din data de 12.02.2007 până la data intentării procesului de insolvabilitate o deţinea ********** Ion, c/p ***** care este pasibil de a fi atras la răspundere subsidiară în conformitate cu normele precitate supra.

În drept a făcut trimitere la prevederile art. art. 247, 248, alin. (1), lit. e) și h) coroborată cu art. 27, alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității și a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului ********** a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 837 949, 08 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către ********** privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului insolvabil SRL ”Tersis-Comp”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 24 octombrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023.

Ulterior, la data de 23 noiembrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel, Serviciul Fiscal de Stat indică că, consideră hotărârea primei instanțe nefondată, emisă cu încălcarea normelor de drept şi pasibilă de a fi casată integral.

Relevă că, nu poate fi reţinut argumentul instanţei de judecată cu referire la temeiul prevăzut în art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilităţii ,invocat de către reclamant cu privire la ţinerea uni contabilităţi contrare prevederilor legii şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, precum că reclamantul nu a argumentat şi nici nu a menţionat cum anume pârâtul a comis acest delict.

Indică că, Serviciul Fiscal de Stat a accentuat că, potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 117/1089 din 10.09.2020, au fost constatate multiple încălcări ale legislaţiei fiscal, care adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului ”Tersis-Comp” SRL. Or, ********** deţinând funcţia de administrator până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de ”Tersis-Comp” SRL a contribuit la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Opinează că, prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile. În aceeaşi ordine de idei, contabilitate fictivă este o metodă de sustragere de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi constă în evidenţierea în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor ce nu au la bază operaţiuni reale ori evidenţierea altor operaţiuni fictive. Altfel, completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin

înscrierea unor operaţiuni care nu au la bază date reale şi care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrului organului de conducere.

Menționează că, fapta (inacţiunea) prejudiciabilă a fost constituită atât prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată, prin dispunerea continuării unei activităţi, cât şi alte încălcări stabilite prin decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către ”Tersis-Comp” SRL nr. 117/1089 din 10.09.2020 menţionată supra.

Prin urmare, a fost expres indicat de reclamant că, încălcările sus enunţate, au fost stabilite printr-un act executoriu emis de Serviciului Fiscal de Stat, fapt ce rezultă din prevederile art. 11 lit. j) din Codul de executare potrivit cărui sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod hotărârile (deciziile) cu privire la aplicarea de sancţiuni eliberate de autorităţile publice şi/sau de alte instituţii abilitate prin lege cu funcţii de reglementare şi de control. Astfel, în conformitate cu argumentele de fapt şi de drept invocate supra, se constată cu certitudine că starea de insolvabilitate a debitorului a apărut în rezultatul acţiunilor/inaţiunilor administratorului statutar **********.

Cu referire la argumentul instanţei de insolvabilitate precum că nu a fost stabilită data survenirii stării de insolvabilitate şi termenul de depunere a cererii introductive, nu s-a probat legătura cauzală dintre suma pretinsă de reclamant şi inacţiunea administratorului statutar al SRL „Tersis - Comp” ********** de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, a comunicat că, în cererea de atragere la răspundere subsidiară, reclamantul a indicat că, conform deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 811/2/8 din 19.08.2016, debitorului iau fost stabilite obligaţii fiscale faţă de bugetul public naţional în sumă de 218 046 lei. Debitorul, ”Tersis-Comp” SRL în persoana administratorului statutar ********** a ignorant de a executa benevol obligaţiile în termen de 30 de zile, încălcând prevederile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal. Prin urmare, contrar prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul ”Tersis-Comp” SRL în persoana administratorului statutar ********** Ion, a ignorat până la data de 19 noiembrie 2016 depunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate. Or, membrul organului de conducere în calitatea acestuia de administrator statutar al ”Tersis-Comp” SRL, a încălcat prevederile legale menţionate supra şi nu a manifestat diligenţa corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive. în pofida acestui fapt, ”Tersis-Comp” SRL a continuat activitatea, formând mai multe datorii faţă de bugetul public naţional. Respectiv, nu pot fi luate în consideraţie argumentele instanţei precum că, aceste date nu au fost concretizate.

Solicită admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 12 octombrie 2023 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a debitorului “Tersis-Comp” SRL, în persoana administratorului statutar ********** Ion, să fie admisă în totalitate; încasarea de la ********** Ion, în contul Serviciului Fiscal de Stat creanţa validată şi nestinsă a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 837 949,08 lei, inclusiv 286 572,28 lei, creanţă chirografară de rangul III şi 551 376,80 lei, creanţă chirografară de rangul VI.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în

conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) -(3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, la data de 20 martie 2023 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către ********** privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 837 949, 08 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către ********** privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului insolvabil SRL ”Tersis-Comp”.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil, în persoana administratorului statutar **********.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a) -i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așadar, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul judiciar remarcă că, prin cererea de apel formulată, Serviciul Fiscal de Stat a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, menționând că, la caz sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității de atragere la răspundere subsidiară a administratorului statutar și unicului asociat **********.

Instanța de apel a stabilit că, Serviciul Fiscal de Stat pretinde atragerea la răspundere a administratorului statutar și unicului asociat al SRL ”Tersis-Comp” - ********** și încasarea în contul masei debitoare SRL ”Tersis-Comp” a creanței validate a creditorului Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 837 949,08 lei, inclusiv 286 572,28 lei, creanţă chirografară de rangul III şi 551 376,80 lei, creanţă chirografară de rangul VI.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii, și anume: existenţa prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele

enumerate de lege, existenţa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia persoanei a cărei răspundere se cere.

Astfel, se constată că, Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, Colegiul judiciar relevă următoarele.

Instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere pe motiv că, nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Inacţiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

După cum a constatat și instanța de fond, pentru a stabili vina şi a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

De notat că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

Colegiul judiciar reține că, potrivit dispoziţiilor art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, instanța de apel conchide că, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial.

În sensul dispoziţiilor menţionate, se subînțelege că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa uneia exclude atragerea la răspundere a persoanei.

Colegiul judiciar constată că, în contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanţa argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă, Colegiul judiciar consideră că, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Tersis-Comp” - **********, aceasta pentru că Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acțiunilor ilegale din partea acestei persoane.

Separat de cele invocate, instanța de apel remarcă că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului sub forma incapacității de plată.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a anexat probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL ”Tersis-Comp”, iar instanţa de judecată nu poate să-şi bazeze hotărârea sa pe presupunerile Serviciului Fiscal de Stat, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile şi pertinente.

Concomitent, Colegiul judiciar conchide că nu a fost demonstrată legătura cauzală dintre suma pretinsă de către Serviciul Fiscal de Stat a fi încasată în mărime de 117 424,13 lei şi inacţiunea lui ********** de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii.

La caz, instanța de apel conchide că apelantul/reclamant nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 117 424,13 lei, sumă care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Respectiv, de către apelantul/reclamant nu a fost făcută o diferențiere între sumele datorate de debitor care au apărut până la data pe care o consideră a fi obligatorie de a depune cererea introductivă și cele care au apărut după acea dată.

Prin urmare, este nejustificată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma lit. h) al art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității- privind ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat nu a argumentat în ce mod ********** a comis acest delict, precum nu a administrat probe pertinente și concludente din care ar rezulta comiterea de către pârât a faptelor prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității. Or, Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 811/2/8 din 19.08.2016 și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 117/1089 din 10.09.2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Tersis-Comp”, probează comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către aceasta, însă nu dovedește faptul că admiterea acestor abateri au putut genera starea de insolvabilitate a debitorului SRL ”Tersis-Comp”.

Concomitent, instanța de fond just a conchis că, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

La caz, instanța de fond just a apreciat că, probatoriul este insuficient și nu demonstrează cu certitudine argumentele expuse de către reclamant, în special- existența faptei ilicite imputate săvârșită prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, precum și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel remarcă că, argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, și aceasta pentru că reproducerea motivelor invocate în cererea de chemare în judecată nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, Colegiul judiciar remarcă că, deși apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, nu a indicat care norme de drept au fost interpretate eronat de instanța de fond și în ce constă pretinsele erori.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a conchis că, nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a lui ********** în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e), h) din Legea insolvabilitații.

Față de cele ce preced şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menţine hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 12 octombrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere al debitorului insolvabil SRL ”Tersis-Comp”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Clim Eugeniu

Judecătorii Iorgov Steliana

Cojocaru Olga